

UITSpraak 26 - 069

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden
inzake het beroep van

■■■■■, appellant

tegen

■■■■■ ■■■■■ van het vak *Behavioural Change Approaches to Cybersecurity*, verweerder

Procesverloop

Bij besluit van 20 januari 2026 heeft verweerder het cijfer van appellant voor het vak *Behavioural Change Approaches to Cybersecurity* vastgesteld op een 5,3.

Bij brief van 24 februari 2026 heeft appellant tegen dit besluit administratief beroep ingesteld.

Verweerder heeft op 23 maart 2026 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 4 mei 2026 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is daarbij verschenen. Namens verweerder zijn verschenen ■■■■■, bijgestaan door ■■■■■, ■■■■■ van de Examencommissie van het Institute of Security and Global Affairs.

De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Appellant voert aan dat het tentamen van het vak *Behavioural Change Approaches to Cybersecurity* onjuist is beoordeeld. Hij richt zich in het bijzonder tegen de beoordeling van vraag 4b en 4c. Volgens appellant blijkt uit zijn antwoorden dat hij de kern van het gevraagde deels heeft begrepen en had hem voor die vragen

Uitspraak
26-069
Blad 2/4

ten minste een deel van de te behalen punten moeten worden toegekend. Appellant wijst erop dat hij het tentamen met een tekort van twee punten niet heeft gehaald en dat toekenning van een deel van de punten voor vraag 4b en/of 4c tot een voldoende had kunnen leiden.

Daarnaast voert appellant aan dat hij onvoldoende tijdig en duidelijk is geïnformeerd over de mogelijkheid om zijn tentamen in te zien via ANS. Ook stelt hij dat geen individuele inzagemogelijkheid is geboden en dat de reactie van de examinerator op zijn verzoek om toelichting lang op zich heeft laten wachten. Volgens appellant heeft dit het moeilijk gemaakt om tijdig en effectief tegen de beoordeling op te komen.

Verweerder stelt zich op het standpunt dat de beoordeling juist is. Naar aanleiding van het beroep heeft hij het tentamen nogmaals bekeken en geen aanleiding gezien het cijfer aan te passen. Volgens verweerder werd bij vraag 4b gevraagd naar het essentiële onderdeel dat nodig is om een causaal verband te kunnen aannemen, namelijk *randomisation* van deelnemers over de groepen. Voor vraag 4c moest worden toegelicht hoe die *randomisation* in het onderzoeksontwerp kon worden toegepast.

Verweerder heeft toegelicht dat appellant bij vraag 4b in eerste instantie *sample size* als doorslaggevend element heeft genoemd. Dat is volgens verweerder niet het juiste antwoord. Dat appellant daarna de term *randomness* heeft genoemd, maakt dit niet anders, omdat slechts één factor werd gevraagd en het eerst gegeven antwoord onjuist was. Bovendien duidt *randomness* in de context van het vak niet hetzelfde aan als *randomisation*, zodat ook dit tweede deel van het antwoord niet juist is. Voor vraag 4c heeft appellant volgens verweerder eveneens voortgebouwd op *sample size* en niet op *randomisation* van deelnemers over de verschillende groepen. Daarom zijn voor vraag 4b en 4c geen punten toegekend.

Ten aanzien van de inzage stelt verweerder dat een inzagemoment is georganiseerd waarvoor studenten zich konden aanmelden voor een individueel tijdslot. Appellant heeft daaraan niet deelgenomen. Tijdens de minnelijke schikking is het tentamen wel met appellant besproken en heeft de examinerator een nadere toelichting gegeven.

Het College overweegt dat het beroep zich toespitst op de vraag of het cijfer juist tot stand is gekomen. Uit de tentamenvraag en het modelantwoord volgt dat bij vraag 4b werd gevraagd naar de '*vital component*' die aanwezig moet zijn om te kunnen concluderen dat het verschil tussen de groepen door de interventie is veroorzaakt. Het modelantwoord noemt daarvoor '*randomisation*' van deelnemers naar de verschillende groepen. Bij vraag 4c moesten studenten

Uitspraak
26-069
Blad 3/4

beschrijven hoe deze '*randomisation*' in het onderzoeksontwerp kon worden toegevoegd.

Het College acht het standpunt van verweerder dat '*randomness*' niet hetzelfde is als '*randomisation*' niet onbegrijpelijk. '*Randomness*' ziet op willekeurigheid in algemene zin, terwijl bij deze vraag specifiek werd gevraagd naar *randomisation* van deelnemers over de interventie- en controlegroep. Verder acht het College van belang dat appelland bij vraag 4b volgens verweerder primair '*sample size*' als noodzakelijk element heeft genoemd. Ook uit de stukken blijkt dat appelland in zijn antwoord heeft geschreven dat de vitale component ziet op '*sample size*' en vervolgens heeft toegelicht dat de interventie- en controlegroep vergelijkbaar moeten zijn. Het College volgt verweerder in het standpunt dat dit niet het antwoord is waarnaar werd gevraagd.

Voor vraag 4c geldt hetzelfde. Het antwoord moest gaan over de wijze waarop randomisatie van deelnemers in het onderzoeksontwerp kan worden aangebracht. Het College acht het niet onredelijk dat verweerder geen punten heeft toegekend voor een antwoord dat in hoofdzaak gaat over omvang en vergelijkbaarheid van groepen en niet op het daadwerkelijk willekeurig verdelen van deelnemers over groepen.

Dat appelland stelt dat zijn antwoord gedeeltelijk in de richting van het juiste antwoord wijst, maakt dit oordeel niet anders. De examiner heeft toegelicht dat slechts één essentieel element werd gevraagd, dat het door appelland als eerste genoemde element onjuist was en dat zijn verdere toelichting onvoldoende duidelijk maakte dat hij *randomisation* bedoelde. Het College acht dit oordeel voldoende inzichtelijk gemotiveerd.

Ook in hetgeen appelland heeft aangevoerd over de inzage ziet het College geen grond voor vernietiging van het besluit. Uit het verhandelde ter zitting volgt dat een inzagemoment is aangeboden en dat studenten zich konden aanmelden voor een individueel tijdslot. Appelland heeft daarvan geen gebruik gemaakt. Daarbij betreft het College dat de examiner het antwoord naar aanleiding van het beroep opnieuw heeft bekeken en tijdens de minnelijke schikking, en ook ter zitting, nader heeft toegelicht.

Het College is daarom van oordeel dat verweerder voldoende inzichtelijk heeft gemotiveerd waarom voor vraag 4b en 4c geen punten zijn toegekend. Niet is gebleken dat de beoordeling in strijd is met het recht of dat verweerder ten onrechte tot het cijfer 5,3 is gekomen. Het administratief beroep is daarom ongegrond.

Uitspraak
26-069
Blad 4/4

De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

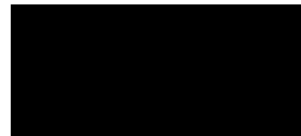
gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, R.A. Brouwer LLB BA, dr. A.M.C. van Dissel en mr. S.H. Bartels BSc (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. D.L.M. van der Zande.

mr. O. van Loon
voorzitter

mr. D.L.M. van der Zande
secretaris

Verzonden op: 12 mei 2026.

Voor eensluidend afschrift,